

borg) anførte som sit Motiv og som sit Hovedmotiv hertil, at der er en fleraarig Praxis for, at man ikke behøvede at indfalde dem. Næst at gjentage, hvad der er udtalt herom af Udvalgets ærede Ordfører, at det mere komplicerede Artilleri fordrer en større Øvelse, skal jeg svare det ærede Medlem, at denne Praxis kan jeg ikke anerkende som en særlig Grund. I 1868, da den nugældende Lov blev givet, kunde man have talt saaledes, thi da havde man en Erfaring fra en Krig. Men skal et Bevis søges fra Praxis, som er tilstrækkeligt, saa maa det ogsaa have været tilstede, at det har viist sig, at Mandskabet har været tilstrækkelig indøvet, og det i en ikke altså fjernliggende Krig. Jeg skal især gaa over til de af mig personlig stillede Forslag, der vedrøre Lægekorpset. Den Afstemning, der faldt igaa her i Thinget angaaende Stabslægen, nemlig om hvorvidt han skulde være fælles for Hær og Flaade eller ikke, har jo allerede viist, at man ønsker, at han skal være fælles. Forsaavidt er jeg jo logisk tvungen til at tage mit Ændringsforslag under Nr. 56 tilbage, hvilket jeg herved gjør.

Formanden (Krabbe): Maa jeg spørge, om Nogen optager det saaledes tilbagetagne Ændringsforslag? (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

Paulsen: Jeg vil blot tilføie, at jeg agter at optage det igjen, naar jeg i Udvalget har gjort Forsøg paa, om der ikke skulde kunne komme Enighed derom, og jeg vil næste Gang støtte det ved at henvise til de Udtalelser, som ere faldne i den for Flaaden nedsatte Kommission. Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 57, som ligeledes er stillet af mig alene, og som gaar ud paa, at Lægerne i Søværnet skulle have Ret til ligesom Officerer, Underofficerer og andre Befalingsmænd, samt Embedsmænd i Flaaden efter et bestemt Antal Aar at forlange deres Afsked med Pension, skal jeg føie til de Udtalelser, jeg fremfattede igaa, at det gjælder i endnu højere Grad for de Læger, der tjene i Søværnet, end for dem, der tjene i Hæren, at de ere uheldigt stillede med Hensyn til den Praxis, de kunne have i Sand hos private Folk, fordi det næsten aarlig hændes, at de bortkommanderes for kortere eller længere Tidsrum. Jeg ser ikke der mindste Grund til, at disse Folk skulle være undtagne fra den for alle andre Befalingsmænd gjældende Regel. Da jeg imidlertid igaa tog det tilsvarende Forslag for Hæren tilbage, er det min Hensigt ogsaa at tage dette Forslag tilbage idag, idet jeg dog ogsaa hertil innytter den Udtalelse, at jeg er fast bestemt paa selv om jeg kommer til at faa ganske alene dermed, at gjenoptage ogsaa dette Ændringsforslag, maasse under en noget anden Form, ef-

ter som Forhandlingerne i Udvalget give Anledning dertil, til 3die Behandling. Jeg tager hermed dette Forslag tilbage.

Formanden (Krabbe): Maa jeg spørge, om Nogen optager Ændringsforslaget under Nr. 57? (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

Marineministeren (Kavn): Jeg skal ikke ved denne 2den Behandling komme tilbage til Forsvarspanen i det Hele, da den dels er forhandlet ved 1ste Behandling, dels ikke staar i saa særdeles nøie Forbindelse med det nuværende Lovforslag, der jo paa en enkelt Paragraf nær, hvortil der ikke er stillet Ændringsforslag, blot angaar Ordningen af det Personel, der er nødvendigt til den nu bestaaende Flaade. Sæller ikke skal jeg komme ind paa de mere almindelige Betragtninger, som gjordes af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), jeg skal blot bemærke, at, naar han gav en Oversigt over de forøgede Udgifter til Flaaden i de senere Aar fremfor tidligere, maa det erindres, at disse forøgede Udgifter alene ere Udgifter til Flaadens Materiel; til Personellet, som er det, her handles om, ere Udgifterne ikke stegne, hvorimod det forøgede Materiel, man har givet Flaaden, netop gjør det nødvendigt ogsaa at forøge Personellet. Med Hensyn til det samme ærede Medlems Udtalelse om, at ved Søværnet var der kun Tale om Indøvelsen af 900 Mand af Lægedrullermandskabet, skal jeg, uden i dette Dieblit at komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Udrustningen, bemærke, at det er selvfølgelig en Bifølge. Der uddannes for det Første hele det faste Personale af Officerer, Underofficerer og Maskinister og dernæst det hele Mandskab af Søullen. (Berg: Det er uddannet). Nei, det er ikke uddannet; det har ganske viist almindelig sømandsmæssig Uddannelse, men ikke Uddannelse som Sømand paa et Krigsskib, og det er derfor ligesaa nødvendigt for det at blive uddannet som for Lægedrullermandskabet. — Forinden jeg gaar over til at omtale Ændringsforslagene, kan jeg ikke undlade at takke det ærede Udvalg for den Smøbedommen, det paa saa mange Punkter har viist, og hvorved det er lykkedes med Undtagelse af paa saa Hovedpunkter, at tilveiebringe Enighed mellem de forskjellige Dele af Udvalget. Jeg skal hertil føie den Udtalelse, at, uagtet flere af de af hele Udvalget stillede Ændringsforslag gaa ud paa temmelige væsentlige Ændringer i det Forlangte, kan jeg dog tiltræde dem, og det samme gjælder om de Ændringsforslag, i hvis Stillelse den Del af Udvalget, for hvilket den ærede Ordfører særlig er Talsmand, har deltaget. Jeg skal som Følge deraf ikke særlig komme ind paa de Ændringsforslag, hvorom der saaledes er tilveie-